

100 let republiky – sport

1918-1928

Pershingova olympiáda 1919 – vítězství fotbalistů ČSR

Pershingova olympiáda představuje první mezinárodní úspěch českého fotbalu v samostatné republice. Tento turnaj uspořádalo osm vítězných zemí tzv. Dohody v I. světové válce. Zatímco většina účastníků vyslala své armádní výběry, Československo sestavilo mužstvo z nejlepších hráčů Sparty a Slavie v čele s Peškem-Kádou, Jandou-Očkem, Hojerem či Fivěbrem. Jeho trenérem byl legendární Skot John Madden. Po výhrách nad Belgií 4:1, USA 8:2 a Kanadou 3:2 vyhrálo ve finále nad Itálií 4:2.

Letní OH Antverpy 1920 – hokejisté ČSR získali premiérový bronz

Hokejový turnaj, který byl současně premiérovým mistrovstvím světa, se sice uskutečnil v dubnu 1920 v Antverpách, ale byl součástí letních olympijských her, neboť jejich zimní verze ještě neexistovala. Za tehdy nedostupnými Kanadany a Američany se rozpoutal souboj tří evropských zemí – ČSR, Švédska a Švýcarska – o bronzovou medaili. V rozhodujícím duelu zdolali Čechoslováci 1:0 Švédy. O první medailový úspěch se zasloužili brankáři Jan Peka, Karel Wälzer, obránci Jan Palouš, Otakar Vindyš, záložník Karel Hartmann a útočníci Josef Šroubek, Josef Loos, Vilém Loos, Karel Pešek.

Letní OH Antverpy 1920 – Skrbková-Žemla (tenisová čtyřhra), první medaile ČSR

Tenistka Milada Skrbková byla na olympijských hrách v Antverpách v roce 1920 jedinou ženou ve výpravě 123 československých sportovců. V mixu se svým budoucím manželem Ladislavem Žemlou po výhrách nad dvěma belgickými páry a semifinálové porážce s Brity porazili v utkání o třetí místo dánskou dvojici Hansenová, Tegner 8:6, 6:4.

Letní OH Paříž 1924 – Bedřich Šupčík (šplh), první olympijské zlato

Bedřich Šupčík získal pro Československo první zlatou olympijskou medaili v dnes už neexistující disciplíně, kterou byl šplh na laně bez přírazu. V Paříži v roce 1924 na otevřeném stadionu Colombes zdolal osmimetrovou vzdálenost za 7,2 vteřiny. Nebyl to jeho jediný cenný kov, který si z Her přivezl – ve víceboji skončil třetí a o čtyři roky později v Amsterdamu získal stříbro v soutěži družstev.

VIII. slet ČOS 1926 – poprvé na Strahově

Byl to vůbec první všesokolský slet, který se konal v Praze na Strahově, kde byl vybudován areál o rozloze 60 hektarů a s tribunami pro 130 000 diváků (pozdější Masarykův stadion). Hlavní cvičení byla na programu ve dnech 4. – 6. července 1926. Vystoupilo při nich postupně 144 863 cvičenců a na přeplněných tribunách se mačkalo denně až 160 000 diváků. Některá cvičení sledoval přímo z náčelnického můstku prezident Tomáš Garrigue Masaryk.

Středoevropský pohár 1927 – vítězství fotbalistů Sparty Praha

V roce 1927 se uskutečnil první ročník fotbalového Středoevropského poháru, který byl v té době nejvýznamnější klubovou soutěží na starém kontinentu. Zúčastnily se dva nejlepší týmy z uplynulého ročníku domácích lig z Československa, Rakouska, Maďarska a Jugoslávie. Vítězem se stala AC Sparta Praha po finálových výsledcích 6:2 a 1:2 s Rapidem Vídeň. Spartánská záloha Kolenatý, Pešek-Káďa, Hajný byla v té době patrně nejlepší řadou v Evropě, a zejména Pešek-Káďa se stal mezinárodně uznávaným hráčem.

Letní OH Amsterdam 1928 - (František Ventura) Jedna z nejvýznamnějších osobností historie domácího jezdeckého sportu, olympijský vítěz v parkuru.

Na olympijských hrách v Amsterdamu 1928 zdolal František Ventura s koněm Elliotem, jehož rok předtím náhodně objevil u bývalého dragounského pluku, obtížnou trať bez jediného zaváhání. Nechyboval ani na dalších šesti finálových překážkách, ani ve druhém rozhodujícím rozskoku. Celou soutěž absolvoval jako jediný bez trestného bodu a získal zlato.

Rodák z Cerekvice nad Loučnou sloužil za první světové války jako hulánský důstojník, po jejím skončení působil jako učitel jízdy na vojenské akademii. V roce 1922 vyhrál skokovou soutěž v Chuchli, o dva roky později byl v rámci přípravy na olympijské hry vyslán na vyhlášenou jezdeckou školu ve francouzském Saumuru.

Na hry do Paříže ale nakonec neodjel, protože si zlomil ruku.

Závodní kariéru ukončil štábní kapitán Ventura kvůli úrazu necelé dva roky po svém vrcholném úspěchu, u koní ale zůstal i nadále jako trenér, rozhodčí a funkcionář jezdeckého sportu. Po převzetí moci komunisty v roce 1948 byl s hodností plukovníka vyhozen z armády, zemřel nerehabilitován v roce 1969 ve věku 75 let.

– Ladislav Vácha (gymnastika), 1x zlato, 2x stříbro

Ladislav Vácha dosáhl největšího úspěchu na Olympijských hrách 1928 v Amsterdamu, kde získal zlato za cvičení na bradlech a dvě stříbrné medaile za cvičení na kruzích a soutěž družstev. Byl účastníkem již Her v Paříži 1924, odkud si přivezl dvě bronzové medaile. Jeden z neúspěšnějších českých olympioniků zemřel tragicky po dvouměsíčním věznění gestapem za II. světové války kvůli svému zapojení do odboje.

TargaFlorio – Eliška Junková (automobilová závodnice)

Nejslavnější a nejlepší automobilová závodnice dvacátých let 20. století se vyrovnala v nejtěžších závodech nejlepším mužům. Závodila na vozech Bugatti – nejprve jako spolujezdkyně svého manžela Čeňka Junka a posléze sama. V jednom z tehdy nejtěžších závodů TargaFlorio v roce 1928 dlouho vedla, ale technická závada jejího vozu ji odsunula v pořadí. V témže roce však bohužel zemřel při nehodě na Nürburgringu její manžel a Eliška zanechala závodění.

ZOH Svatý Mořic 1928 – Rudolf Burkert (skoky na lyžích), první medaile ze ZOH

Rudolf Burkert byl prvním reprezentantem Československa, jemuž se podařilo vybojovat medaili na zimních olympijských hrách. Skoky dlouhými 57 a 59,5 metru získal bronz ve skokanské soutěži na II. ZOH ve Svatém Mořici 1928. Na dlouhá léta se stal také jediným závodníkem, kterému se podařilo prolomit medailovou dominanci severských skokanů. Zranění nohy ukončilo v roce 1934 jeho sportovní kariéru.

Mistrovství světa v šachu – Věra Menčíková, zlato

Narodila se v Moskvě, ale její otec byl Čech a matka Angličanka. V devíti letech jí otec věnoval šachovou soupravu a naučil ji hře. Po nástupu bolševiků k moci v Rusku se rodina přestěhovala do Anglie, ale celý život reprezentovala Československo. V roce 1927 – v jednadvaceti letech – se stala mistryní světa v šachu. Svůj titul šestkrát obhájila, naposledy v roce 1939. Z 83 partií v soubojích o titul 78 vyhrála, ve čtyřech remizovala a pouze jednou prohrála.

100 let republiky – sport

1929-1938

MS v gymnastice 1930 – reprezentace ČR mistry světa (Gajdoš, Šupčík, Vácha...)

Především zásluhou sokolských gymnastů patřili českoslovenští reprezentanti ve sportovní gymnastice mezi absolutní světovou špičku. Potvrdilo se to i na mistrovství světa v Lucemburku, kde získalo družstvo mužů zlaté medaile. Navíc druhý skončil Jan Gajdoš ve víceboji a na koni našíř, stejně jako Bedřich Šupčík na kruzích a Emanuel Löffler v prostných. Bronz vybojoval Löffler ve víceboji, Ladislav Vácha na bradlech a Gajdoš ve cvičení na koni našíř i na kruzích.

První český světový rekordman v atletice 1931 – František Douada (vrh koulí)

František Douada vyrovnal v říjnu 1931 na hřišti Moravské Slavie Brno v Pisárkách v utkání ČSR – Rakousko světový rekord Němce Emila Hirschfelda výkonem 16,04 m, a stal se tak prvním světovým rekordmanem v historii československé mužské atletiky. Dne 24. září 1932 utvořil v Praze při utkání proti polským atletům nový světový rekord, když pokusem dlouhým 16,20 m překonal stávající nejlepší výkon Američana Leo Sextona o 4 cm.

LOH Los Angeles 1932 – Jaroslav Skobla (vzpírání), zlato

Jaroslav Skobla startoval na třech olympiádách a postupně se zlepšoval. V Paříži 1924 skončil v polotěžké váze osmý, o čtyři roky později v Amsterdamu už v těžké váze získal bronz. Jeho účast na hrách v Los Angeles 1932 byla kvůli nedostatku financí v době hospodářské krize vážně ohrožena. Díky sbírce, kterou pro něj uspořádali jeho kolegové–strážníci, nakonec za Atlantický oceán odcestoval. Po tahu a trhu byl až třetí, v nadhozu však poprvé v životě vzepřel váhu 152,5 kg a celkově zvítězil před krajanem Václavem Pšeničkou.

MS ve fotbale 1934 – reprezentace ČR, stříbro

Na světovém šampionátu 1934 v Itálii dosáhli českoslovenští fotbalisté největšího úspěchu v období před II. světovou válkou. Legendární tým s Pláničkou, Ženíškem, Čtyřokým, Košťálkem, Čambalem, Krčilem, Junkem, Svobodou, Sobotkou, Nejedlým a Pučem zdolal postupně Rumunsko 2:1, Švýcarsko 3:2 a v semifinále Němcko 3:1. Až ve finále, které bylo hlavním rozhodčím Eklindem vedeno silně proitalsky, podlehli domácímu celku v prodloužení 1:2.

(MS Itálie 1934 vítězný gól Italů)

LOH Berlín 1936 – Alois Hudec (kruhy), zlato

Alois Hudec se stal olympijským vítězem na XI. olympijských hrách v Berlíně v roce 1936 ve cvičení na kruzích, kde byl jeho mistrovským kouskem rozpor střemhlav. Zatímco při vystoupení na hrazdě, na bradlech i v soutěži družstev mu rozhodčí záměrně ubírali setiny i desetiny bodů, aby se nedostal na stupně vítězů, tentokrát museli i před zraky říšského vůdce Adolfa Hitlera vytáhnout nejvyšší známku.

(Alois Hudec)

Středoevropský pohár ve fotbale 1935 a 1938 – vítězství Sparty a Slavie

V prestižní klubové soutěži už Sparta získala trofej v roce 1927. Tentokrát ji Letenští v sestavě s mnoha vicemistry světa získali, když ve finále nejprve prohráli s Ferencvárose Budapešť 1:2, ale v odvetě ho 3:0 porazili. O tři roky později přišla řada na pražskou Slavii, jejíž finálový soupeř byl stejný. Červenobílí – už s Josefem Bicanem v útoku – v Budapešti remizovali 2:2, ale doma zvítězili 2:0.

LOH Berlín 1936 – Syrovátka s Brzákem + Škrland s Mottlem (kanoistika), zlato

Letní olympijské hry v Berlíně, kde měla rychlostní kanoistika premiéru pod pěti kruhy, přinesly československým reprezentantům hned dvě zlaté medaile. Zdeněk Škrland s Václavem Mottlem vyhráli závod kanoistů na 10 km s náskokem 150 metrů před druhými Rakušany. Vladimír Syrovátka s Janem Brzákem naopak potvrdili roli favoritů a na deblkanoi po dramatickém průběhu ovládli kilometrovou trať.

MS ve stolním tenise 1938 – Bohumil Váňa, zlato

Bohumil Váňa nasbíral celkem třicet medailí na mistrovství světa, z toho třináct zlatých. To mu zajišťuje druhé místo v historických tabulkách za Maďarem Viktorem Barnou. Tato sbírka medailí by byla pravděpodobně mnohem rozsáhlejší, ale na vrcholu jeho kariéry přišla vynucená sedmiletá přestávka způsobená II. světovou válkou. První titul získal v pouhých osmnácti letech, když porazil na mistrovství světa v Anglii nejprve v semifinále tehdy již pětinasobného mistra světa Barnu a ve finále úřadujícího mistra světa Richarda Bergmanna.

První zlatá éra české akrobacie – František Novák

František Novák byl první český letecký akrobat před II. světovou válkou. Na stroji Avia Ba-122 (OK-AWA) obsadil 3. místo v soutěži konané v rámci letních olympijských her v Berlíně. Později zvítězil v mnoha prestižních mezinárodních soutěžích. Nedlouho poté, co emigroval a v srpnu 1939 se stal stíhačem ve francouzské armádě, onemocněl zhoubnou žaludeční chorobou a zemřel v roce 1940.

X. slet ČOS 1938 – přísaha republiky

V Praze na Strahově se počátkem července 1938 konal X. všesokolský slet, během něhož vystoupilo 350 000 cvičenců, které sledovaly dva miliony diváků. Dominantní skladbou byla Prísaha republiky, při níž vystoupilo 30 tisíc mužů dávajících najevo připravenost a odhodlání bránit ohroženou republiku. Autorem této skladby byl dvojnásobný gymnastický mistr světa František Pecháček, později zavražděný v koncentračním táboře Mauthausen. Čtyřhodinový pochod Prahou se stal manifestací sokolů proti nastupujícímu nacismu.

100 let republiky – sport

1939-1948

MS ve stolním tenisu 1939 – Vlasta Depetrisová – zlato (dvouhra žen)

Vlasta Depetrisová získala svou první zlatou medaili ze světového šampionátu ve stolním tenisu již ve svých 16 letech v roce 1937 ve Vídni spolu s plzeňskou klubovou kolegyní Votrubcovou. S ní pak v následujícím roce na šampionátu v Londýně titul obhájily a Depetrisová ve dvouhře prohrála až ve finále. Svého životního výsledku dosáhla v roce 1939 v Káhiře, kde vybojovala titul mistryně světa. Vinou druhé světové války bohužel i poslední.

Josef "Pepi" Bican 1945 – 300. Gól

Josef Pepi Bican byl nejlepším střelcem naší klubové historie, v lize nastřílel celkem 644 branek, z toho 417 v dresu Slavie. Svůj první ligový gól vstřelil v roce 1937, první velké svobodné jubileum oslavil v prosinci 1945 třístým gólem v utkání s Viktorií Žižkov. Devětkrát v řadě byl králem ligových střelců, v sezoně 1943–44 vytvořil stěží překonatelný kanonýrský rekord 57 branek. Mezinárodní federace fotbalových historiků mu v roce 1997 udělila titul Nejlepší kanonýr 20. století, a to za jeho 1468 gólů.

(Josef „Pepi“ Bican)

Praha, Strahov – říjen 1945 – chodec Václav Balšán – světový rekord

Václav Balšán porazil na Strahově před 20 000 nadšených diváků v závodě chodců na 10 000 metrů Švéda Hardma, když oba překonali světový rekord. Ovšem Balšánův výkon se do rekordní listiny nezapsal, protože jen vinou opomenutí nebyl předložen k uznání mezinárodnímu atletickému ústředí.

MS v basketbalu, Ženeva 1946 – reprezentace mužů ČSR - zlato

Evropský šampionát basketbalistů v roce 1946 v Ženevě byl jedním z prvních poválečných sportovních turnajů. Československý tým na této prestižní soutěži postupně porazil ve skupině Švýcary a Belgičany, v semifinále později třetí Maďary a ve finále po prohraném prvním poločase o jediný koš díky rozhodující trefě Ivana Mráze favorizované Italy 34:32.

MS v ledním hokeji, Praha 1947 (ČSR zlato), ZOH Sv. Mořic 1948 (ČSR stříbro)

První poválečný světový šampionát v ledním hokeji se v roce 1947 konal v Praze na Štvanici. Český tým sice v klíčovém utkání o titul prohrál se Švédskem, ale díky následnému senzačnímu vítězství Rakušanů nad favorizovanými Švédy nakonec zlaté medaile ze 14. mistrovství získal. Olympijský turnaj ve Svatém Mořici o rok později byl současně i patnáctým světovým šampionátem. Přestože čeští hokejisté během turnaje neprohráli jediný zápas, skončili vinou horšího brankového rozdílu druhí za Kanadou.

Letní olympijské hry, Londýn 1948 – boxer Július Torma - zlato

Július Torma je náš první olympijský vítěz v boxu a vůbec první olympijský vítěz ze Slovenska. Na hrách v roce 1948 v Londýně vyhrál svůj finálový boj v lehké střední váze nad Američanem Herringem i se zlomeným palcem levé ruky. Během své kariéry boxoval 996 utkání a prohrál pouze v sedmi!

Letní olympijské hry, Londýn 1948 – družstvo sportovních gymnastek - zlato

Zlaté olympijské medaile v Londýně 1948 vybojovalo družstvo gymnastek i díky náhradnici Věře Růžičkové. V týmu cvičila místo Elišky Misákové, u které se bezprostředně před začátkem her objevila tehdy neléčitelná nemoc dětská obrna, které v průběhu soutěží v londýnské nemocnici podlehla. Naše gymnastky se smutnou zprávu dozvěděly bezprostředně po skončení soutěží a medailový ceremoniál proplakaly.

Letní olympijské hry, Londýn 1948 – kanoisté Holeček, Čapek a Brzák–Kudrna (zlato)

Českoslovenští kanoisté zažili na letních olympijských hrách v Londýně v roce 1948 zlaté žně. V závodech jednotlivců zvítězili Josef Holeček na 1000 m, František Čapek na 10 000 m a v "tisícovce" dvojic triumfovali vítěz z Berlína 1936 Jan Brzák-Felix s novým partnerem Bohumilem Kudrnou.

MS v kolové, Praha 1948 – Bohumil Daneš – František Sedláček (první českoslovenští mistři světa)

František Sedláček a Bohumil Daneš, členové Klubu českých velocipedistů Pankrác, získali na světovém šampionátu v kolové v Praze v Lucerně tituly mistrů světa, které byly historicky prvními pro českou cyklistiku.

XI. slet ČOS, 1948 – průvod Svobody a naděje

XI. Slet České obce sokolské se konal v červnu 1948 několik dnů po abdikaci prezidenta Beneše a nástupu Klementa Gottwalda do funkce. Cvičení sokolů a hlavně průvody Prahou byly jedním z posledních svobodných vystoupení proti nastupující komunistické totalitě. Sokolové skandovali: „Ať žije prezident Beneš!“ a mnozí se při mýjení prezidentské tribuny namísto pozdravu odvrátili od Gottwalda pohledem na druhou stranu.

100 let republiky – sport

1949-1958

MS V KRASOBRUSLENÍ 1949 a 1950 - ÁJA VRZÁŇOVÁ – 2x ZLATO

Ája Vrzáňová je první československá mistryně světa v krasobruslení. Zlato získala v roce 1949 na světovém šampionátu v Paříži, titul obhájila o rok později v Londýně. Svou velkou první medaili vybojovala na evropském šampionátu v Praze v roce 1948 teprve v 16 letech. Z evropských šampionátů má kompletní sadu medailí. Po světovém šampionátu v Londýně nesouhlasila s plány své sportovní kariéry, jak jí je narýsoval komunistický režim, a emigrovala na Spojených státech, kde 16 let vystupovala úspěšně v lední revue.

ZÁVOD MÍRU 1949 - JAN VESELÝ – VÍTĚZ

Jan Veselý vyhrál v roce 1949 s 12minutovým náskokem cyklistický Závod míru, který byl ve své době jednou z nejpopulárnějších a nejsledovanějších sportovních akcí v zemích východního bloku.

MS V LEDNÍM HOKEJI, STOCKHOLM 1949 - ČSR – ZLATO

Českoslovenští hokejisté neodjížděli na světový šampionát do Švédska jako favorité, protože část týmu tragicky zahynula při leteckém neštěstí. Přesto mužstvo vybojovalo postup ze skupiny a finálovou skupinu vyhrálo i díky prvnímu vítězství nad celkem Kanady v historii. Mistři světa ovšem už svůj titul neobhájili, komunistický režim jich řadu ve vykonstruovaném procesu odsoudil a řadu let věznil.

LOH HELSINKY 1952 - EMIL ZÁTOPEK (5 km, 10 km, maraton) – 3x ZLATO

Emil Zátopek se stal světovou sportovní legendou na olympijských hrách v Helsinkách, kde vyhrál běh na 5 km, 10 km a maraton, který původně ani běžet neměl. Všechny závody v olympijském rekordu. Toto se již nikdy žádnému atletovi nepodařilo zopakovat. Na Hrách v Londýně v roce 1948 vyhrál závod na 10 km, na 5 km doběhl druhý. Byl držitelem světových rekordů na 5 a 10 km a v hodinovce.

LOH HELSINKY 1952, ME V ATLETICE 1954 a 1958 - DANA ZÁTOPKOVÁ (oštěp) – 3x ZLATO

Dana Zátopková je olympijská vítězka v hodu oštěpem z Helsinek 1952, když vyhrála ve stejný den, jako její manžel Emil běh na 5 km. Je držitelkou světového rekordu z roku 1958 a stříbrné olympijské medaile z Říma 1960. Dvakrát vyhrála mistrovství Evropy.

LOH HELSINKY 1952 - ČTYŘKA S KORMIDELNÍKEM – ZLATO

Vítězství čtyřky s kormidelníkem na olympijských hrách v Helsinkách 1952 bylo velkým překvapením. Do Finska se kvalifikovali na poslední chvíli, pořadatelé dokonce neměli při slavnostním ceremoniálu ani československou hymnu. Stanislav Lusk, Jan Jindra, Jiří Havlis, Karel Mejta a kormidelník Miroslav Koranda byli parta kluků z Třeboně, kteří na staré nemoderní lodi šokovali celý veslařský svět.

ŠESTIDENNÍ 1952 - PRVNÍ VELKÉ VÍTĚZSTVÍ MOTOCYKLISTŮ ČSR

V Mezinárodní šestidenní motocyklové soutěži v Rakousku dosáhli českoslovenští jezdci na strojích Jawa a ČZ největšího úspěchu v dosavadní historii této populární motoristické soutěže. Zvítězili ve všech kategoriích: v Mezinárodní trofeji, Stříbrné váze, i mezi továrními týmy.

WIMBLEDON 1954 - JAROSLAV DROBNÝ – VÍTĚZ

Jaroslav Drobný byl vynikající tenista i hokejista. Mistr světa z roku 1947, stříbrný z olympijských her v roce 1948. Po komunistickém puči emigroval a největších tenisových úspěchů dosáhl pod vlajkou Egypta. V letech 1951 a 1952 vyhrál Mezinárodní tenisové mistrovství Francie a v roce 1954 Wimbledon.

MS VE SPORTOVNÍ GYMNASITICE 1958 - EVA BOSÁKOVÁ – 2x ZLATO

Eva Bosáková byla všestranná sportovkyně ze sokolské rodiny. Světových úspěchů dosáhla v gymnastice, v roce 1960 vybojovala zlatou olympijskou medaili na kladině, světový šampionát vyhrála v roce 1958 v prostných a v roce 1962 na kladině.

LOH MELBOURNE 1956 - OLGA FIKOTOVÁ (disk) – ZLATO

Olga Fikotová vyhrála olympijské hry v Melbourne 1956 v hodu diskem v olympijském rekordu, přestože se tomuto sportu věnovala jen dva roky. Ještě v roce 1954 reprezentovala Československo na Evropském šampionátu basketbalistek v Bělehradě, kde naše hráčky získaly stříbrné medaile. Po sňatku s americkým atletem Connollym jí tehdejší komunistický režim kladl takové překážky na cestě do reprezentace, že se rozhodla emigrovat do USA a na olympijských hrách 1972 v Mnichově byla první neamerickou vlajkonoškou výpravy.

100 let republiky – sport

1959-1968

Fotbalové úspěchy 1962: MS v Chile (stříbro) a Josef Masopust (Zlatý míč)

Podceňovaní českoslovenští fotbalisté, považovaní za jasného outsidera, pro něž měla být úspěchem už pouhá účast na šampionátu, se postarali o prvořadou senzaci. Svěřenci trenéra Rudolfa Vytlačila ve skupině porazili hvězdami nabitý tým Španělska 1:0 a remizovali s mistry světa Brazilci 0:0. Ve čtvrtfinále zdolali Maďarsko 1:0 a v semifinále Jugoslávii 3:1. Jejich vítězná tažení zastavili až ve finále obhájci titulu z Brazílie, kteří vyhráli 3:1. Mezi hvězdami týmu, k nimž patřili brankář Schroj, obránci Novák s Popluhárem, záložníci Pluskal se Schererem či útočník Kadraba, vynikal středopolař Josef Masopust. Za své vynikající výkony i gentlemanské vystupování v dresu reprezentace i pražské Dukly obdržel v roce 1962 Zlatý míč, trofej udělovanou redakcí časopisu France Football nejlepšímu evropskému fotbalistovi.

MS v krasobruslení 1962, 1963, 1964, 1965: Eva a Pavel Romanovi – 4x zlato

Mladá sympatická dvojice z Olomouce, která ještě tři roky před tím startovala na mistrovství Evropy v Davosu jak v tancích, tak soutěži sportovních dvojic, získala v nově otevřené Sportovní hale v pražských Holešovicích v březnu 1962 titul mistrů světa. Další tituly pod vedením trenérky Míly Novákové následovaly v Cortiněd'Ampezzo, Dortmundu a Colorado Springs. Při jejich jízdách seděl celý národ u televizních obrazovek a držel jim palce, protože své "zlaté děti" zbožňoval. V roce 1965 odešli do profesionální revue Holiday on Ice. O sedm let později Pavel tragicky zahynul při automobilové nehodě.

LOH Tokio 1964 a 1968: Věra Čáslavská – 7x zlato + 3x stříbro

Věra Čáslavská je nejúspěšnější sportovkyní české olympijské historie. V Tokiu 1964 vyhrála

víceboj, přeskok i kladinu a ke třem individuálním zlatým medailím přidala stříbro ze soutěže družstev. V Mexico City 1968, půldruhého měsíce po vpádu sovětských vojsk do Československa, byl její triumf ještě třpytivější. Prvky, jimiž své sestavy prokládala, vzbuzovaly úžas, nadšení, úlek a strach zároveň. Získala zlato ve víceboji, přeskoce, prostných a na bradlech a k tomu stříbro na kladině a v soutěži družstev. Celý svět navíc rozuměl jejímu gestu, když stála společně s Larisou Petrikovovou se zlatými medailemi za prostnými na nejvyšším stupni a od sovětské vlajky odvrátila tvář. Stala se tak symbolem protestu a vzdoru.

Cyklistické úspěchy: LOH v Tokiu 1964: Jiří Daler – stíhací závod (zlato) a Závod míru 1964: vítězství Jana Smolíka

Na olympijských hrách 1964 v Tokiu Jiří Daler v premiérově zařazeném stíhacím závodě jednotlivců na 4000 metrů hladce postoupil až do finále. V polovině jízdy o nejcennější kov prohrával s Italem Giorgiem Ursim zhruba o deset metrů, díky tradičně silnému závěru však soupeřův náskok zlikvidoval a dojel si pro historické zlato. Z vítězství měl takovou radost, že v euforii odhodil svou helmu do diváků. O to větší pro něj bylo překvapení, když mu ji uctíví Japonci chvíli nato donesli zpátky. Vedle medailí z vrcholných akcí se zaskvěl i světovými rekordy na čtyři a pět kilometrů, jež překonal při předolympijských závodech v Mexiku v roce 1967.

"Smolíčku, pacholíčku, dojed' nám ve žlutém tričku!" Takové transparenty visely po celé republice v květnu 1964. Jednadvacetiletý Jan Smolík totiž vedl celkové pořadí největšího amatérského cyklistického Závodu míru a po Janu Veselém se mohl stát teprve druhým československým vítězem v historii. Podařilo se. Žlutý dres úspěšně přivezl až do cíle na stadionu pražské Slavie v Edenu a zapsal se tak mezi cyklistické legendy. Dokázal navíc vyhrát tři etapy a v cíli měl na druhého v pořadí Güntera Hoffmanna z NDR náskok sedm a tři čtvrtě minuty. Současně se stal vůbec nejmladším vítězem Závodu míru.

MS ve volejbalu mužů 1966: zlato národního týmu

Pod vysokou sítí se v 60. letech sešla mimořádná generace. Už při volejbalové premiéře na olympijských hrách 1964 v Tokiu získalo Československo stříbrnou medaili. O dva roky později na světovém šampionátu v Praze už dosáhli svěřenci trenéra Václava Matiaška na zlato. V rozhodujícím duelu zdolali výběr SSSR 3:2. Na historickém triumfu se podíleli hráči Bohumil Golián, Zdeněk Groessl, Petr Kop, Drahomír Koudelka, Josef Labuda, Josef Móžr, Josef Musil, Boris Perušič, Vladimír Petlák, Josef Smolka, Pavel Schenk, Václav Šmídl.

MS v házené mužů 1967: zlato národního týmu

Mistrovství světa v házené, které se uskutečnilo ve Švédsku, se zúčastnilo šestnáct družstev. Československý tým, vedený trenérským stratégem Bedřichem Königem, absolvoval turnaj bez jediné porážky. Přitom před začátkem mu odborníci příliš nadějí nedávali. Po jasném postupu ze základní skupiny vyřadil ve čtvrtfinále domácí Švédy, v semifinále vysoce favorizované Rumuny 19:17 a ve finále si poradil s Dánskem po výhře 14:11. K zisku premiérového, ale dosud i posledního titulu světových šampionů nejvíc přispěli brankáři František Arnošt a Jaroslav Škarvan, spojky Václav Duda, František Brůna, Rudolf Havlík, Jaroslav Konečný, Martin Gregor, křídla Ladislav Beneš a Vojtěch Mareš či pivot Anton Frolo.

ZOH v Grenoblu 1968: Jiří Raška – skoky na lyžích (zlato)

Ačkoliv Jiří Raška cestoval na zimní Hry do Grenoblu jako jeden z favoritů, sám zůstal skromný – doufal v umístění do pátého místa a ani desátou příčku by nepovažoval za zklamání. Skutečnost však byla docela jiná – v závodě na středním můstku získal pro Československo první zlatou zimní olympijskou medaili. Po prvním skoku dlouhém 79 m, jímž se ujal vedení, na něj ve druhém kole padla nervozita a přistál jen na značce 72,5 m. Naštěstí hlavní soupeři Wirkola z Norska i Preiml z Rakouska neměli svůj den a nepřeskočili ho. Na velkém můstku v Grenoblu přidal rodák z Frenštátu ještě stříbrnou medaili. Za odměnu dostal po návratu deset tisíc korun a televizor.

LOH v Mexiku 1968: Milena Duchková – skoky do vody (zlato)

Jedna z nejmladších československých olympijských vítězek, vysoká jen 157 centimetrů, v roce 1968 překvapila celý sportovní svět. Ve skocích z desetimetrové věže se stala v pouhých šestnácti letech pod vedením trenérky Marie Čermákové olympijskou vítězkou v Mexico City. V roce 1970 se ještě stala mistryní Evropy a na letních Hrách v Mnichově 1972 získala stříbrnou medaili. V roce 1980 emigrovala do Kanady. Komunistický režim nesl její odchod velice těžce. Byla prohlášena za zesnulou, dokonce jí byl vybudován hrob na Olšanech, který byl nafilMOVÁN a promítán v kinech v Československém filmovém týdeníku. Ona však zatím vedla v Kanadě úspěšný život – vystudovala stomatologii a zřídila si soukromou praxi.

LOH v Mexiku 1968: Milena Rezková – skok do výšky (zlato)

Na olympijské hry v Mexico City 1968 odjížděla tehdy osmnáctiletá Miloslava Rezková, která si během olympijské sezony vylepšila osobní rekord o plných 16 centimetrů, jako prakticky neznámá atletka. Už na 171 cm musela jednou opravovat, totéž ji potkalo i na následujících dvou výškách. S bojem o přední příčky proto příliš nepočítala a mezi pokusy si v poklidu četla knížku. Mezitím však postupně vypadávala jedna soupeřka za druhou a laťku ve výšce 180 cm zdolaly vedle Rezkové už jen dvě sovětské výškařky Kozyrevová s Okorokovou. A když mladičká skokanka z Prahy na třetí pokus jako jediná překonala 182 cm, senzace byla na světě. Zklamání obou Rusek bylo tak veliké, že jí na stupních vítězů nepodaly ruku.

AEK Atény – VŠ Praha (stadion Panathinaiko): v hledišti rekordních 80 tisíc diváků

Velký večer českého i řeckého basketbalu. Ve finále Poháru vítězů pohárů zvítězil klub z Atén nad VŠ Praha 89:82. V hledišti se tísnilo podle některých údajů až 80 tisíc fanoušků a údajně 40 tisíc dalších čekalo na výsledek v okolí stadionu, kde se v roce 1896 začala psát historie novodobých olympijských her. Přesnost těchto čísel už jde ověřit jen těžko, každopádně to bylo představení vpravdě rekordní. Na české straně zářil legendární Jiří Zídek, který v utkání zaznamenal 31 bodů. Porážka český celek nemusela mrzet dlouho. Předchůdce dnešního USK Praha o rok později ve Vídni zvítězil ve finále PVP nad sovětským Dinamem Tbilisi.

100 let republiky – sport

1969-1978

MS v severské kombinaci 1970: Ladislav Rygl (zlato)

Titul mistra světa Ladislava Rygla byl bleskem z čistého nebe. V roce 1970 se při mistrovství světa v klasickém lyžování na Štrbském Plese daleko víc čekalo od jeho sdruženářského kolegy Tomáše Kučery či skokanské party v čele s legendárním Jiřím Raškou. Ale byl to právě Rygl, který se tehdy jako jediný český reprezentant radoval ze zlaté medaile. Rodák z Polubného po skoku, který se uskutečnil za špatného počasí, vstupoval do běžecké části závodu až na 8. místě, ale vynikajícím během všechny soupeře předběhl.

ME v atletice Helsinky 1971: štafeta mužů 4x100 m (zlato)

Už v roce 1969 na mistrovství Evropy v Aténách získali českoslovenští reprezentanti bronzovou medaili ve štafetě na 4x100 metrů. O dva roky později na evropském šampionátu v Helsinkách zde vybojovali zlaté medaile. Kvarteto ve složení Ladislav Kříž, Juraj Demeč, Jiří Kynos a Luděk Bohman zaběhlo trať v čase 39,3 s. Druzí skončili Poláci, třetí Italové.

ZOH 1972 v Sapporu: Ondrej Nepela – krasobruslení (zlato)

Je nejúspěšnějším československým krasobruslařem všech dob. Získal tři tituly mistra světa, pět zlatých medailí z mistrovství Evropy a devět titulů mistra Československa, ale vrcholem jeho kariéry byl olympijský triumf v Sapporu 1972. Startoval zde jako největší favorit a po oblíbených povinných cvicích si vybudoval značný náskok. Na začátku volné jízdy sice upadl při trojitém rittbergeru, své vystoupení však bravurně dokončil a získal zlato. V roce 2000 byl vyhlášen nejlepším slovenským sportovcem 20. století.

Zlaté hokejové šampionáty Praha 1972, Katovice 1976 a Vídeň 1977

Od roku 1949 čekali hokejoví fanoušci v Československu marně na titul mistrů světa. Dočkali se až v roce 1972 na světovém šampionátu v Praze zásluhou takových osobností, jako byli Jiří Holeček, Vladimír Dzurilla, František Pospíšil, Ivan Hlinka, Vladimír Martinec, Milan Nový nebo bratři Jaroslav a Jiří Holíkové. V pořadí čtvrtý titul získala tato mimořádná generace v roce 1976 v Katovicích, ale hned rok poté na něj znovu navázala ve Vídni, kde už opět startovaly týmy Kanady a USA i s bývalými profesionály z NHL v sestavách.

LOH 1972 v Mnichově: Ludvík Daněk – hod diskem (zlato)

V Tokiu 1964 vybojoval stříbro, v Mexico City 1968 bronz, ale pořad mu chybělo olympijské zlato. Mnichov 1972 byl pro diskobola Ludvíka Daňka poslední příležitost. Při závodě přišlo, kruh klouzal – tohle počasí nemiloval, a tak před závěrečnou sérií bylo jeho jméno až na pátém místě. Do posledního pokusu však vložil všechna léta dřiny, odhodlání i vůle. Disk letěl daleko, téměř o metr dál, než hodil dosud vedoucí Američan Jay Silvester a druhý Švéd Ricky Bruch.

LOH 1972 v Mnichově, LOH 1976 v Montrealu, MS 1974 a 1977: Vítězslav Mácha – řeckořímský zápas (zlato, stříbro, zlato, zlato)

Byli si tak jistí, že finále vyhraje řecký zápasník Galaktopoulos, že se do haly dostavil sám řecký král Konstantin II., aby svého krajana dekoval zlatou medailí. Tím spíše, že Vítězslav Mácha na samém začátku mnichovské olympiády přechodil chřipku, takže mu chyběly síly, a v boji o finále proti Němci Pohlovi si navíc pochroumal rameno. Jenže právě v rozhodujícím duelu projevil rodák z Krmelína svůj charakter – úžasnou vůli, bojovnost a schopnost překonat sebe sama. Získal zlato a druhé mohl mít v roce 1976 v Montrealu. Sedm minut drtil Rusa Bykova, ale v té osmé se dopustil školácké chyby a musel se spokojit "jen" se stříbrem. Se svou úžasnou bilancí na vrcholných soutěžích je nejúspěšnějším českým zápasníkem všech dob.

Wimbledon 1973: Jan Kodeš – vítěz dvouhry mužů

Jan Kodeš je nejúspěšnějším československým tenistou 60. a 70. let 20. století. V letech 1970 a 1971 zvítězil na French Open a v roce 1973 se mu podařilo vyhrát nejslavnější z turnajů – Wimbledon. Ve finálovém utkání porazil ve třech setech gruzínského tenistu Alexandra Metreveliho. Někteří oponenti namítali, že Wimbledon byl v tom roce ovlivněn bojkotem mnoha profesionálních tenistů, ale Kodeš, jehož nejsilnějším úderem byl liftovaný bekhend, tyto hráče předtím i poté na jiných turnajích porazil. Své kvality dokázal téhož roku postupem do finále US Open, v němž prohrál s Johnem Newcombem v pěti setech.

LOH 1976 v Montrealu: Anton Tkáč – dráhová cyklistika, sprint (zlato)

Anton Tkáč začínal na dráze disciplínou nazývanou kilometr s pevným startem, záhy však předsedal na sprint, který mu seděl mnohem lépe. V této disciplíně získal třikrát zlatou medaili na mistrovství světa. Životní závod však zajel na Hrách 1976 v Montrealu, kde získal zlatou medaili. Jako nenasazený jezdec přešel přes všechny těžké soupeře až do finále, ve kterém si v dramatickém souboji poradil s "neporazitelným", desetinásobným mistrem světa Danielem Morelonem z Francie. V rozhodující třetí jízdě zaútočil Tkáč daleko před cílem a v dlouhém spurtu nedal svému dávnému vzoru žádnou šanci.

Mistrovství Evropy ve fotbalu 1976: zlato národního týmu

Už samotný postup ze základní skupiny přes Anglii byl velkým překvapením, na které navázalo vyřazení týmu SSSR ve čtvrtfinále. Mužstvo, vedené trenérem Václavem Ježkem, jehož základem byli hráči Slovanu Bratislava, si však to nejlepší schovalo až na závěrečný turnaj mistrovství Evropy 1976 v Bělehradu. Už výhra nad finalisty posledního mistrovství světa Nizozemci 3:1 byla obrovskou senzací. Ve finále proti německým mistrům světa a Evropy v čele s Beckenbauerem, Bonhofem a U. Hoenessem ji jedenáctka Viktor – Pivarník, Jozef Čapkovič, Ondruš, Gögh – Dobiaš, Panenka, Móder – Masný, Švehlík, Nehoda dovršila zlatým triumfem. A samozřejmě – troufalým Panenkovým dloubákem.

Kolová: Zlatá éra bratrů Pospíšilových

V 60., 70. a 80. letech minulého století nasbírali bratři Jan a Jindřich Pospíšilové dvacet titulů mistrů světa v kolové. Pokud se v té době dalo o někom mluvit jako o lidovém sportovci, byli to právě oni. Milovali je totiž úplně všichni, chlapi z hospod i ženské od ploten. Především jejich zásluhou našel téměř neznámý sport své hvězdy, které ho v Československu i ve světě proslavily. První triumf dobyli v Praze v roce 1965. S hráčskou kariérou se rozloučili na mistrovství světa v Ludwigshafenu v roce 1988 získáním dvacáté zlaté medaile – tehdy bylo Janovi 43 a Jindřichovi 46 let. Vedle dvaceti zlatých získali ještě čtyři stříbrné medaile a jednu bronzovou, a nebylo tak mistrovství světa, z něhož by odjeli bez medaile.

100 let republiky – sport

1979-1988

LOH Moskva 1980: fotbalisté ČSSR – zlato

Do třetice uspěli českoslovenští fotbalisté ve finále olympijského turnaje a k jedné stříbrné medaili přidali v Moskvě v roce 1980 zlato. Svěřenci Františka Havránka zvítězili ve finále v Lužnicích nad tehdejší Německou demokratickou republikou 1:0.

Davis Cup 1980: vítězství týmu ČSSR

Historicky první triumf v nejslavnější tenisové týmové soutěži vybojovali hráči Československa v roce 1980 díky pražskému vítězství nad celkem Itálie 4:1. V týmu pro finále Davis Cupu byli Ivan Lendl, Tomáš Šmíd, Pavel Složil a Jan Kodeš.

MS v atletice Helsinky 1983: Jarmila Kratochvílová – 2x zlato (400 a 800 m) + stříbro (štafeta)

Tři medaile získala na prvním světovém šampionátu atletů v Helsinkách Jarmila Kratochvílová, která se jako čerstvá světová rekordmanka na 800 m stala královnou mistrovství. Zvítězila v běhu na 400 i 800 metrů a české štafetě pomohla na čtvrtém úseku ke stříbru.

MS v atletice Helsinky 1983: Helena Fibingerová (vrh koulí) – zlato

Helena Fibingerová se jako jedna z nejlepších koulařek světové historie dočkala své největší medaile až v závěru kariéry. Na světovém šampionátu v Helsinkách v roce 1983 vybojovala zlato a své první velké vítězství až díky poslednímu pokusu.

ZOH Sarajevo 1984: štafeta žen – stříbro, Květa Jeriová – bronz

Na olympijských hrách v Sarajevu v roce 1984 se dařilo československým lyžařkám. V závodě štafet na 4 x 5 km vybojovaly stříbrné medaile, když finišmanka Květa Jeriová získala v závodě na 5 kilometrů olympijský bronz.

MS v hokeji 1985: reprezentace ČSSR – zlato

Pouze hráči Československa dokázali v šedesátých a sedmdesátých letech připravit o titul světových šampionů jen výjimečně porazitelné hráče Sovětského svazu. O to cennější byly výhry na domácích mistrovstvích, když zatím poslední se zrodilo v roce 1985 v Praze díky výhrám nad SSSR, USA a Kanadou ve finálové skupině.

ME v basketbalu mužů: reprezentace ČSSR – stříbro

Basketbalisté Československa neodjžděli na evropský šampionát do Německa s velkými nadějemi. Trenér Pavel Petera hovořil před turnajem jako o cíli zachránit světovou skupinu. Hráči jen těsně postoupili jako poslední ze základní skupiny, ale v play-off prošli senzačně až do finále, kde podlehli celku Sovětského svazu a získali stříbrné medaile.

Grandslam 80. léta: Ivan Lendl – 3x vítěz French Open, 3x vítěz US Open

Ivan Lendl je jedním z nejúspěšnějších tenistů světové historie. Ostravský rodák vydržel v čele světového žebříčku 270 týdnů, což je třetí nejdelší úsek. Třetí nejlepší bilanci v tenisové historii drží díky 1071 vyhraným zápasům dvouhry na turnajích ATP. V osmdesátých letech vyhrál třikrát Mezinárodní mistrovství Francie a třikrát US Open.

Grandslam 80. léta: Martina Navrátilová – 7x vítězka Wimbledonu, 4x vítězka US Open, 3x vítězka Australian Open, 2x vítězka French Open

Martina Navrátilová je jednou z nejlepších tenistek světové historie. Jako jediná v open éře dokázala vyhrát všechny soutěže na všech grandslamech. V čele tenisového žebříčku byla 332 týdnů, vyhrála 59 grandslamových turnajů, z toho 18 ve dvouhře. Narodila se v Československu, ale po vynucené emigraci je od roku 1985 občankou Spojených států amerických.

LOH Soul 1988: Jozef Pribilinec (chůze) – zlato

Chodec Jozef Pribilinec vybojoval na světových šampionátech v letech 1983 a 1987 stříbrné medaile. Olympijských her v Los Angeles se navzdory životní formě nesměl jako všichni sportovci sovětského bloku účastnit, ale dočkal se na Hrách v roce 1988. V Soulu na své trati 20 km vybojoval první místo, které znamenalo i první zlatou atletickou medaili pro sportovce ze Slovenska.

100 let republiky – sport

1989-1998

Úspěchy českého veslování: Václav Chalupa – Goodwill games 1990 zlato, LOH Barcelona 1992 – stříbro, MS – 4x stříbro

Skifař Václav Chalupa je držitelem stříbrné olympijské medaile z Her 1992 v Barceloně. Na světových šampionátech na skifu vybojoval čtyři další stříbra a tři bronzky. V letech 1991, 1999 a 2000 se stal celkovým vítězem Světového poháru.

Rallye Paříž–Dakar: Karel Loprais – několikanásobný vítěz

Automobilovému závodníkovi Karlu Lopraisovi je díky jeho úspěchům na legendární rallye Paříž–Dakar přezdíváno Monsieur Dakar. Celkem v této soutěži na voze Tatra vyhrál soutěž kamionů šestkrát, z toho čtyřikrát v letech 1994 až 1999.

LOH Barcelona 1992: Robert Změlík – první české zlato v desetiboji

První zlatou desetibojařskou medaili pro Československo získal v roce 1992 v Barceloně Robert Změlík. Skvělou sezonu zahájil na mítinku v Götzisu národním rekordem 8627 bodů a korunoval ji zlatem pro nejvšestrannějšího atleta Her. V roce 1997 se v Paříži stal halovým mistrem světa.

LOH Barcelona 1992, Atlanta 1996, MS v atletice 1993, 1995: Jan Železný (oštěp) – zlaté medaile, mítink EAA, Jena 1996 – světový rekord

Atlet Jan Železný je nejlepším oštěpařem historie, v roce 1996 v Jeně stanovil dosud platný světový rekord 98,48 m, třikrát vybojoval titul mistra světa, z olympijských her má jednu stříbrnou a tři zlaté medaile.

Zlatý vodní slalom na OH: Barcelona 1992 – Lukáš Pollert, Atlanta 1996 – Štěpánka Hilgertová

Slalomové olympijské kanály byly zlaté pro české reprezentanty. Kajakářka Štěpánka Hilgertová vybojovala nejčestnější kov v Atlantě v roce 1996 a v Sydney 2000, kanoista Lukáš Pollert vyhrál v Barceloně 1992. O rok později ovládl i Světový pohár, Štěpánka Hilgertová v něm byla nejlepší v letech 1992 a 1998. Titul mistryně světa vybojovala v letech 1999 a 2003.

MS v krasobruslení 1995: Radka Kovaříková a René Novotný – zlato

Krasobruslaři Radka Kovaříková a René Novotný skončili na olympijských hrách v soutěži sportovních dvojic v roce 1992 čtvrtí a o dva roky později šestí. Druzí byli na světovém šampionátu v roce 1992. Největšího úspěchu dosáhli na závěr své amatérské kariéry, když vyhráli světový šampionát v Birminghamu v roce 1995. Další dvě zlata pak přidali po svém přestupu mezi profesionály.

LOH Atlanta 1996: Martin Doktor (rychlostní kanoistika) – 2x zlato

Rychlostní kanoista Martin Doktor dosáhl svého životního úspěchu na olympijských hrách v Atlantě, kde vybojoval dvě zlaté medaile na tratích 500 a 1000 metrů. V následujících dvou letech získal tři zlaté medaile na světových šampionátech, ze kterých má za svou kariéru celkem 14 medailí. Na evropských šampionátech stál na stupních vítězů jedenáctkrát.

ME ve fotbale 1996: reprezentace ČR – stříbro

Evropský fotbalový šampionát v Anglii byl první, kam se čeští fotbalisté kvalifikovali po rozdělení republiky. Přestože tým vedený Dušanem Uhrinem nepatřil k favoritům, postoupil na poslední chvíli ze skupiny, kde hrálo Německo, Itálie a Rusko. V play-off přešli Češi přes Portugalsko a na penalty i přes Francii. Ve finále pak vyhráli Němci díky pravidlu o zlatém gólu, který vstřelili v 5. minutě prodloužení. Stříbrné medaile z Wembley jsou i tak jedním z největších úspěchů v historii našeho fotbalu.

Wimbledon 1998: Jana Novotná – vítězka dvouhry

Jana Novotná vyhrála finále ženské dvouhry ve Wimbledonu v roce 1998, v letech 1993 a 1997 v něm byla neúspěšná. Byla světovou tenisovou jedničkou ve čtyřhře, ve které vyhrála všechny čtyři grandslamy. Dvě stříbrné medaile získala na olympijských hrách, v letech 1988 a 1996. V letech 1995 a 1997 vyhrála Turnaj mistryň ve čtyřhře. V roce 2005 byla uvedena do tenisové Síně slávy.

ZOH Nagano 1998: hokejisté ČR – zlato

Za Turnaj století bylo označováno hokejové klání na olympijských hrách v Naganu, protože poprvé v historii byla v době Her přerušena NHL, aby všechny celky mohly nastoupit v nejsilnějších možných sestavách. Česko postoupilo do play-off jako druhé ze skupiny s Ruskem, Finskem a Kazachstánem. Ve vyřazovacích bojích pak Češi postupně porazili všechny favority turnaje, Američany 4:1, Kanadany 2:1 po samostatných nájezdech, a ve finále 1:0 Rusy.

100 let republiky – sport

1999-2008

Zlaté hokejové šampionáty: 1999, 2000, 2001, 2005

Vyhrát třikrát za sebou mistrovství světa v hokeji – to dokázala pouze Kanada, hráči Sovětského svazu, a od roku 2001 se do této společnosti přiřadili i Češi. Zlatá generace kolem Roberta Reichla, Jiřího Dopity, Pavla Patery, Martina Procházky či Davida Výborného vyhrála v roce 1999 v Lillehammeru, o rok později v Petrohradu a do třetice slavila titul v Hannoveru. Trenér Ivan Hlinka vybral osobnosti a naučil tým společnému životu. Jeho nástupce Josef Augusta v této práci úspěšně pokračoval. V roce 2005 navázal zlatou nit na MS ve Vídni trenér Vladimír Růžička, který vzhledem ke stávce hráčů NHL sestavil vítězný tým v čele s Jaromírem Jágre, Martinem Strakou, Jiřím Šlégrem, Jaroslavem Špačkem či Martinem Ručinským.

Zlatý desetiboj poprvé: Tomáš Dvořák – zlato z MS 1997, 1999, 2001, světový rekord – Praha 1999 (8 994 body)

V 90. letech 20. a v první dekádě 21. století byla Česká republika desetibojařskou velmocí. Tradici zahájil ziskem zlaté medaile na letní olympiádě v Barceloně 1992 Robert Změlík, na něhož vzápětí navázal Tomáš Dvořák. Ten si poprvé desetiboj vyzkoušel v patnácti letech. Po přechodu do Prahy se ho ujal trenér Zdeněk Váňa. Úspěchy na sebe nedaly dlouho čekat – už v olympijské Atlantě 1996 získal bronz. Do absolutní špičky se prosadil o rok později, kdy na mistrovství světa v Aténách dobyl první zlato. Na následujících dvou šampionátech v Seville a Edmontonu tituly obhájil. V Praze na stadionu Evžena Rošického vytvořil 4. července 1999 světový rekord výkonem 8 994 bodů a jen těsně nepřekonal magickou hranici 9000 bodů.

Zlatý desetiboj podruhé: Roman Šebrle – zlato z OH Atény 2004, ME 2002 a 2006, světový rekord – Götzis 2001 (9026 bodů)

Roman Šebrle jako první v historii překonal v desetiboji bájnou hranici 9000 bodů a výkonem 9026 bodů vytvořil 26. a 27. května 2001 v Götzisu světový rekord. Ten zůstal nepřekonaný dalších jedenáct let a vzal mu jej teprve Američan Ashton Eaton v červnu 2012 výkonem 9039 bodů. Šebrlemu – na rozdíl od Dvořáka – se podařilo zvítězit v olympijském závodě, v Aténách 2004.

ZOH Salt Lake City 2002: Aleš Valenta (akrobatické lyžování – skoky) – zlato

Rodák ze Šumperka Aleš Valenta se původně chtěl stát sportovním gymnastou a k akrobatickému lyžování se dostal v patnácti letech. Startoval na třech zimních Hrách – 1998, 2002 a 2006. V Naganu 1998 skončil ještě těsně pod stupni vítězů čtvrtý, ale v Salt Lake City 2002 už nastala jeho hvězdná chvíle. Valenta ve druhém kole jako první člověk na světě skočil trojitě salto s pěti vruty a získal s velkým náskokem zlatou medaili. Po Jiřím Raškovi je teprve druhým českým vítězem individuálního závodu na zimních Hrách.

Zlatý míč 2003: Pavel Nedvěd – vítěz

Pokladnice úspěchů Pavla Nedvěda je nabitá k prasknutí. Třpytí se v ní reprezentační stříbro z ME 1996 a bronz z ME 2004, vítězné trofeje Poháru vítězů 1999 i Superpoháru s Laziem Řím, čtyři primáty Fotbalista roku České republiky, tři domácí tituly se Spartou a dva italské s Juventusem, postup do finále Ligy mistrů 2003. Vynikající výkony v dresu "Staré dámy" i českého národního týmu vynesly bojovnému, konstruktivnímu a technicky vyspělému středopolaři s tvrdou střelou vítězství v prestižní anketě časopisu France Football udělované nejlepšímu hráči Evropy. Za ním skončili Thierry Henry a Paolo Maldini.

ME ve fotbale 2004: reprezentace ČR – bronz

Trenér Karel Brückner měl k dispozici vynikající kádr, v němž většina hráčů působila ve špičkových evropských soutěžích. V základní jedenáctce hrál v domácí lize pouze spartan Poborský, ale ten předtím působil v Manchesteru United a Laziu Řím. Tým s osobnostmi jako Petr Čech, Marek Jankulovski, Pavel Nedvěd, Tomáš Rosický, Jan Koller nebo Milan Baroš prošel bez porážky kvalifikací, kterou vyhrál před Nizozemskem. Po úvodní vyhrané výhře v turnaji s Lotyšskem 2:1 sehrál opět s Nizozemskem úchvatnou partii, v níž otočil skóre z 0:2 na 3:2. V kombinované sestavě zdolal Německo 2:1 a opět v plné síle smetl ve čtvrtfinále Dánsko 3:0. Experti s uznáním hodnotili ofenzivní styl celku a pasovali ho do role největšího favorita. Jenže přišlo smolné semifinále s Řeckem, Rosického břevno, Nedvědovo zranění a v prodloužení Dellasův gól hlavou, který k boji o titul poslal soupeře.

ME v basketbale žen 2005: reprezentace ČR – zlato

Už v roce 2003 na mistrovství Evropy v Řecku postoupily české basketbalistky do finále, ale Rusku v něm podlehly 56:59. O dva roky později se oba týmy setkaly v boji o zlato na šampionátu v Ankaře. Vítěznému tažení předcházely výborné výsledky juniorských výběrů. Mladé české basketbalistky vyhrály v roce 2001 v Brně světový šampionát rovněž po vítězství nad Ruskem. Trenér Jan Bobrovský tak doplnil ke zkušeným hráčkám Němcové, Machové či Večeřové talentované mládí – Veselou, Vítečkovou, Uhrovou a Hartigovou. Ve finále český tým takřka celou dobu prohrával, v poločase dokonce o dvanáct bodů. Až dvě minuty před koncem Machová trojkou vyrovnala na 68:68. Rusky pak sice znovu vedly o dva body, ale Němcová trefila další trojku a vteřinu před koncem jedním trestným hodem upravila výsledek na konečných 72:70 Vítečková.

ZOH Turín 2006: Kateřina Neumannová (30 km volně) – zlato

Olympijská kariéra Kateřiny Neumannové měla v Turíně 2006 vpravdě pohádkový konec. Při svém vůbec posledním startu na Hrách famózním finišem vyhrála závod na 30 km volnou technikou s hromadným startem. Navzdory doznívající viróze se od začátku držela v popředí startovního pole, na jeho úplné špici se však takticky neobjevovala. V posledním stoupání vykristalizovala čtyřčlenná skupina, ze které však vypadla Norka Steiraová. Do cílové rovinky vjížděla česká běžkyně jako třetí za Polkou Kowalczykovou a Ruskou Čepalovovou, skvělým finišem se přes ně však přehнала. V cíli si pak vychutnala nejen radost z vytouženého zlata i šesté olympijské medaile, ale také z dojemného objetí se svou dcerou Lucinkou.

MS v alpském lyžování: Šárka Strachová (slalom) – zlato

V pátek 16. února 2007 vstoupila tehdy dvaadvacetiletá Šárka Strachová do historie. Jako první Češka si totiž dojela pro zlato na mistrovství světa v alpském lyžování. Na šampionátu ve švédském Åre vyhrála slalom a domácí hvězdu Anju Pärsonovou tak současně připravila o čtvrtý triumf. Rodačka z Benecka, která se na lyže postavila ve dvou letech, vedla už po prvním kole o dvanáct setin vteřiny. I v tom druhém však dokázala odolat nejen ataku favorizovaných soupeřek Pärsonové se Schildovou, ale také velkému psychickému tlaku, když do rozhodujícího 2. kola nastupovala z vedoucí pozice jako poslední.

Kateřina Emmons-Kůrková – zlato + stříbro – LOH Peking 2008, bronz LOH Atény 2004

Jako dcera několikanásobného mistra světa ve střelbě z malorážky Petra Kůrky bylo jasné, pro jaký sport je předurčena. Jen zpočátku preferovala vzduchovku. Že má talent, dokázala Kateřina ve dvaceti letech stříbrem na ME 2003, o rok později zlatem, a navíc i olympijským bronzem z Atén. Vrchol její kariéry však přišel o čtyři roky později v olympijském Pekingu. Nervy drásající souboje s čínskou favoritkou Tu Li jí vynesly nejprve zlato ve střelbě ze vzduchové pušky na 10 metrů – nástřel 503,5 bodu byl novým olympijským rekordem. O pět dnů později přidala ještě stříbrnou medaili ve střelbě ze sportovní malorážky na 3x20 ran, kdy se zásluhou poslední rány 10.2 posunula ze čtvrté příčky na druhou.

100 let republiky – sport

2009-2018

Martina Sáblíková – 2x zlato a 1x bronz ZOH 2010 + zlato a stříbro ZOH 2014 + stříbro ZOH 2018

Fenomenální rychlobruslařka Martina Sáblíková získala na olympijských hrách 2010 ve Vancouveru zlaté medaile na tratích 3000 a 5000 metrů a na 1500 přidala bronz, v Soči 2014 vyhrála 5000 m a na 3000 byla stříbrná, a v Pchjongčchangu byla stříbrná na 5000 metrů.

Petra Kvitová – vítězství ve Wimbledonu 2011 a 2014

Dvakrát dokázala tenistka Petra Kvitová vyhrát nejsledovanější tenisový turnaj světa, v letech 2011 a 2014 zvedla na trávě ve Wimbledonu nad hlavu talíř pro vítězku dvouhry.

Zuzana Hejnová (400 m př.) – zlato MS 2013, 2015 + bronz OH 2012

Dvě zlaté medaile ze světových šampionátů v letech 2013 a 2015 získala na trati 400 metrů překážek Zuzana Hejnová, která na olympijských hrách v Londýně doběhla třetí.

Barbora Špotáková (oštěp) – zlato OH 2008, 2012 + bronz OH 2016 + zlato MS 2007, 2011, 2017 + zlato ME 2014 + světový rekord 2008

Světový rekord, dvě olympijská zlata z Pekingu a Londýna a jeden bronz z Ria vybojovala oštěpařka Barbora Špotáková.

Vítězství tenistů Davis Cup 2012, 2013 a vítězství tenistek Fed Cup 2011, 2012, 2014, 2015, 2016

Čeští tenisté a tenistky ovládli Davis Cup a Fed Cup. Muži v čele s Berdychem a Štěpánkem vyhráli v letech 2012 a 2013, tenistky dokonce pětkrát od roku 2011 do roku 2016.

Veslařské úspěchy: Ondřej Synek – zlato skif MS 2010, 2013, 2014, 2015, 2017 + stříbro OH 2008, 2012 + bronz OH 2016 a Miroslava Knapková – zlato skif OH 2012 + zlato MS 2011

Světovému skifu vládli Češi. Ondřej Synek vyhrál světový šampionát pětkrát od roku 2010, Mirka Knapková v roce 2011, když o rok později přidala v Londýně olympijské zlato.

Eva Samková (snowboardcross) – zlato ZOH 2014 + bronz 2018

Snowboardkrosařka Eva Samková vyhrála olympijské hry v Soči, o čtyři roky později v Pchjongčchangu byla bronzová.

Gabriela Koukalová – zlato MS biatlon 2017 + 2015 (štafeta) + 2x stříbro ZOH 2014

Gabriela Koukalová vyhrála Světový pohár biatlonistek v sezoně 2015/16, na olympijských hrách v Soči byla dvakrát stříbrná, dvě zlata získala na mistrovství světa.

Lukáš Krpálek – zlato OH 2016 + zlato MS 2014 + zlato ME 2013, 2014, 2018

Jedinou zlatou olympijskou medaili pro Česko získal v Riu de Janeiro judista Lukáš Krpálek, mistr světa z roku 2014.

Ester Ledecká – 2x zlato ZOH 2018 (Super-G + paralelní obří slalom snowboarding)

Lyžařka a snowboardistka Ester Ledecká šokovala olympijský Pchjongčchang, kde jako první žena na jedněch Hrách zvítězila ve dvou sportech, v superobřím slalomu a v paralelním obřím slalomu.

